

[Flygaard.]

stabilt prisniveau, en bevarelse og udbygning af den sociale balance og ligevægt i vore betalingsmæssige forhold over for udlandet. Jeg går ud fra, at regeringen erkender, at det er overordentlig vanskeligt at føre en økonomisk politik, der samtidig tilgodeser disse 5 opstillede målsætninger. Jeg vil alligevel gerne spørge regeringen, hvad den har tænkt sig at gøre for i videst muligt omfang at gennemføre disse målsætninger, som jeg altså forudsætter at regeringen går ind for.

Jeg synes i høj grad, at ministerens redegørelse på mange måder var en god beskrivelse af de faktiske forhold. Derimod må jeg nok sige, at jeg blev en lille smule skuffet, hvis jeg skal bedømme den ud fra et politisk synspunkt, fordi den ikke efter min opfattelse i tilstrækkeligt omfang indeholder en klar præcisering af, hvorledes regeringen politisk ønsker at løse den række af økonomiske problemer, som det danske samfund står over for her og nu. Jeg skal under henvisning til, hvad mit partis ordfører i denne redegørelsesdebat har sagt, begrænse mig til et par specielle områder.

Den seneste udvikling i vore betalingsmæssige forhold over for udlandet, forringelse af Danmarks bytteforhold og en voksende uro inden for EF nødvendiggør, at regeringen klart præciserer, hvad den vil på valutapolitikens område. Vil regeringen lægge op til en økonomisk politik, der går i det italienske fodspor med importrestriktioner, deponeringsordninger osv. og dermed afgørende lægge op til, at den frie internationale handel bryder sammen?

Det skal selvfølgelig siges helt klart på forhånd, at retsforbundet bestemt vil vende sig mod en sådan økonomisk politik. Det skal tillige tilføjes, at udviklingen i vore betalingsmæssige forhold over for udlandet efter vor opfattelse stedse klarere gør det nødvendigt, at vi ikke bevarer vor valutapolitik i snæver forstand som en hellig ko, at vi ikke ud fra et statussynspunkt eller et etisk synspunkt gør det til et mål i sig selv

at fastholde en kroneværdi, den realøkonomiske udvikling er løbet fra. Alt som tiden går, vil denne problemstilling træde skarpere frem, og hvis regeringen ikke vil vælge den bedste og den mest nærliggende løsning som et bidrag til at løse vore valutariske problemer, ja, så tror jeg, at der i løbet af ganske kort tid er lagt op til afgørende vanskeligheder i vort handelsmæssige samkvem med udlandet.

Dernæst skal jeg vende mig til nogle bemærkninger omkring pengepolitikken.

Af perspektivplanen fremgår det, at vi har fået en udvikling fra det organiserede til det uorganiserede pengemarked som en reaktion på udlånslofter og andre foranstaltninger til begrænsning af kreditgivningen. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvilken reel begrænsning af kreditgivningen der ligger, hvis man ved siden af det organiserede pengemarked har et uorganiseret. Jeg vil gerne spørge, om han deler den opfattelse, at en overgang fra et organiseret til et uorganiseret pengemarked betyder, at låntagere, alt andet lige, kommer til at betale mere for opnåelsen af lån. Og under henvisning til tidligere spørgsmål til ministeren vil jeg gerne spørge, om regeringen på nuværende tidspunkt har truffet nogen afgørelse med hensyn til, om vi skal have et mere åbent internationalt kapitalmarked fra den 1. januar 1975.

Når jeg igen drager disse spørgsmål frem, så skyldes det jo dels, at de er højaktuelle, hvilket bl. a. kommer til udtryk fra erhvervslivets side, specielt pengeinstitutternes side, når de holder deres generalforsamlinger. Man angriber især udlånsloftet, og der er da i øvrigt adskillige pengeinstitutter, som har overskredet dette udlånsloft. Dette peger jo i retning af, at der må komme en ændring på området.

Jeg hører meget gerne ministerens bemærkninger med hensyn til spørgsmålet, om regeringen på nuværende tidspunkt har planer om at gennemføre en ændret pengepolitik, og da selvfølgelig i hvilken retning en sådan ændring måtte gå.